

Budúca manažérka

Keď som bola malá, ľudia sa ma pýtali, čím chcem byť. Moja odpoveď bola, že chcem byť princezná. Bývala by som na zámku, nosila by som krásne šaty a nemala by som žiadne povinnosti. Okolo mňa by bolo plno sluhov, ktorí by splnili každé moje želanie. S pribúdajúcim vekom som prišla na to, že princezná nie je žiadne povolanie, tou sa musíte narodiť. A keďže pochádzam z normálnej, nie kráľovskej rodiny, musím si vybrať aj normálne povolanie.

Chcem byť manažérkou veľkoobchodu a maloobchodu v nejakej spoločnosti. Na rozdiel od takej princeznej na moju hlavu pripadne veľa povinností, ale tých sa nebojím. K tejto profesii ma nikto nedonútil. Vybrala som si ju sama. Vlastne ma k nej motivoval môj ocko. Pracuje v Nestville Parku v Hniezdom, a raz nás pozval na Nestville Open Day. Všetko mi poukazoval, dokonca aj svoju kanceláriu, ktorá bola veľmi útulná a páčilo sa mi tam. S obdivom som pozorovala nielen to, ako ocko vytvára Excel tabuľky, ale najmä ako vymýšľa vízie, plánuje úlohy, kontroluje, riadi a motivuje ľudí.

Ocko však chce, aby som bola zubárkou a mama zase sestričkou ako ona, lenže mňa to veľmi neláka, aj keď je pekné pomáhať ľuďom, liečiť ich, zmierňovať ich utrpenie. No ja keď vidím krv, zdvíha sa mi žalúdok. Ani nočné zmeny v nemocnici, z ktorých sa mama vracia ráno unavená, ma nelákajú, lebo ja rada spím.

Myslím si, že každý si má vybrať také povolanie, ktoré ho baví. Na Slovensku je to však veľmi ťažké, pretože je veľa nezamestnaných alebo ľudia musia robiť prácu, ktorá ich nebaví a je slabo platená, čo je veľmi smutné. Ja chcem pracovať a žiť tak, aby som sa mala dobre. Je dôležité mať dostatok peňazí, ale aj dobrý pocit z vykonanej práce. O založení rodiny som veľmi nepremýšľala. Myslím predovšetkým na prácu, ako a kde sa uživím. Možno niekam vycestujem. Napríklad do Anglicka. Strávila som tam leto a veľmi sa mi tam páčilo.

Dúfam, že sa mi podarí úspešne ukončiť základnú školu, aby som mohla ísť na obchodnú akadémiu a na vysokú školu ekonomického smeru. Treba rozmýšľať rozumne a myslieť dopredu. Verím, že som sa rozhodla správne a budem mať v živote šťastie. No ľudová múdrosť hovorí: „Šťastie praje pripraveným“, preto musíme tomu šťastiu pomôcť aj sami a nečakať so založenými rukami.

Laura Poláková 8.A

ZŠ s MŠ Kamenica nad Cirochou